

TABOR

Gazetka niedzielna

Parafii pw. Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

42-440 Ogrodzieniec, ul. Kościuszki 33

tel. 699-189-130

tabor.ogrodzieniec@op.pl

www.parafia.ogrodzieniec.pl

W NUMERZE

- ❖ W trosce o umiłowanie Eucharystii – część 40: Wdzięczność
- ❖ Kartka z kalendarza: III niedziela Adwentu
- ❖ Program rekolekcji adwentowych

KALENDARIUM

14-16 grudnia Rekolekcje adwentowe;

16 grudnia Dzień spowiedzi.

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

Jam głos wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pańską, jak powiedział prorok Izajasz.

J 1, 23

W środku Adwentu otrzymujemy słowo mające umocnić nadzieję na przyjście Zbawiciela. Zarówno bowiem modlitwa, jak i radość, mają swoje źródło w Bogu.

Prorok Izajasz wskazuje na działania Ducha Bożego, które nie dokonują się w atmosferze lęku, lecz są radosną nowiną bliskości Boga. Jego orędzie jest zaadresowane do ludzi „serc złamanych”, ubogich i nieszczęśliwych, by zapowiadać wyzwolenie i czas łaski u Pana. Jednak łaska Boża nigdy nie łamie naszej ludzkiej wolności, lecz wzywa nas, abyśmy w Jego sprawiedliwości i świętości mieli swój udział.

Czerpiąc z nauczania św. Pawła Apostoła, w Pierwszym Liście do Tesaloniczan czytamy, że inicjatywa i działanie Boże jest początkiem naszego uświęcenia, aby dusze i ciała nasze „bez zarzutu zachowały się na przyjście Pana”. Znajdujemy tutaj bardzo ważne przesłanie: Bóg nie działa bezosobowo i powierzchownie. Świętość, która jest darem i u-

czestnictwem w Jego miłości, nie może się dokonać bez osobistego udziału każdego z nas. Dlatego musimy z odwagą przyjąć i zrealizować wciąż aktualne wezwania Apostoła Narodów: „Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie. W każdym położeniu dziękujcie Bogu. (...) Ducha nie gaście. (...) Unikajcie wszystkiego, co ma choćby pozór zła”.

Widzimy więc, że oczekując na przyjście Chrystusa, który w Ewangelii wg św. Jana ukazany jest jako Słowo prawdy, Światło i Życie, nie możemy pozostawać bezczynni, gdyż tym samym tracimy łaskę Zbawiciela i nadzieję życia wiecznego.

W tym samym duchu wiary przypomnijmy wołanie św. Jana Pawła II. „Proszę wszystkich moich rodaków: niech polska rodzina dochowa wiary Chrystusowi! Trwajcie mocno przy Chrystusie, aby On trwał w was! Nie pozwólcie, aby w waszych sercach, w sercach ojców i matek, synów i córek zagasło światło Jego świętości. (...) Nie lękajcie się chcieć świętości” (Stary Sącz, 16 czerwca 1999 r.). Tylko sam Święty Bóg może tę świętość w nas stworzyć „(...) i tylko święci mogą odnowić ludzkość” (Orędzie do młodych, 2004 r.).

Wdzięczność

Pierwszym stopniem życia religijnego, który zapewniłby dalszy jego rozwój, jest umiejętność dziękczynienia Bogu za otrzymane dary. Ktokolwiek zdoła tę umiejętność osiągnąć, ten rozpoczyna wędrówkę w stronę ewangelicznego szczytu. Wdzięczność bowiem pozwala dostrzec wielkość otrzymanych darów, miłość Dawcy oraz szczęście, jakie jest zawarte zarówno w darze, jak i w spotkaniu z Dawcą. Ludzie wdzięczni są radosi, są szczęśliwi. Nawet najtrudniejsze sytuacje nie są w stanie im tej radości odebrać, ponieważ wciąż mają tysiąc powodów do dziękczynienia.

Dopiero odkrycie wagi wdzięczności w życiu religijnym pozwala pełniej zrozumieć dziękczynny charakter paschalnej uczty zarówno w Starym Testamencie, jak i jej nowej postaci, którą otrzymała w Wieczerniku. Msza święta jest uczta eucharystyczną, tzn. dziękczynną, ale może być taką jedynie wówczas, gdy wszyscy uczestnicy odkryją wagę dziękczynienia.

I znów nie chodzi tu o dziękczynienie wyłącznie natury religijnej. To jest pewna dyspozycja serca, którą w pierwszym etapie człowiek osiąga przez okazywanie wdzięczności ludziom: rodzicom, rodzeństwu, wychowawcom, mężowi, żonie, dzieciom, a dopiero na drugim etapie odkrywa się wielkość otrzymanych od Boga darów i zawarte w nich objawienie Jego dobroci. Serce wówczas zaczyna śpiewać hymn dziękczynienia i potrafi w ten hymn włączyć wszystko, co je otacza, wszystko, co aktualnie przeżywa.

Jest to tym ważniejsze, że prawdziwe dziękczynienie przesuwając akcent z daru na Dawcę. Człowiek

nie tyle dziękuje za to, co otrzymał, ale za to, że ktoś o nim myśli, że może się z nim spotkać. Wdzięczność zatem staje się pewną formą miłości, w której dary są tylko gestem jej objawienia.

Wiele osób już dawno uporało się z grzechami ciężkimi, żyją w stanie łaski uświęcającej i często nie bardzo wiedzą, co robić dalej. Warto otworzyć przed sobą perspektywę opanowania sztuki dziękczynienia, stopniowo dostrzegać dar po darze, dziękować i radośnie zbliżać się do Dawcy. Dziękując Bogu i ludziom, po kilku miesiącach takiego trwania w dziękczynieniu, sami zobaczymy, że jest znacznie więcej powodów do radości niż do smutku. Zrozumiemy też o wiele głębiej dziękczynny charakter Mszy świętej. Jeżeli bowiem ktoś nie umie dziękować, jeżeli nie wie, czym jest wdzięczność, to nie jest w stanie cokolwiek zrozumieć z dziękczynnego charakteru całej liturgii mszalnej.

Program rekolekcji adwentowych

14-16 XII 2014 r.

Poniedziałek

Msza św. z nauką rekolekcyjną o godz. 8⁰⁰ i 11⁰⁰

Roraty z nauką rekolekcyjną o godz. 17⁰⁰

Wtorek

Msza św. z nauką rekolekcyjną o godz. 8⁰⁰ i 11⁰⁰

Roraty z nauką rekolekcyjną o godz. 17⁰⁰

Spowiedź św.

8³⁰ – 11⁰⁰ i 16⁰⁰ – 17⁰⁰

Owiedziny chorych od godz. 9³⁰ /zgłoszenia w zakrystii/

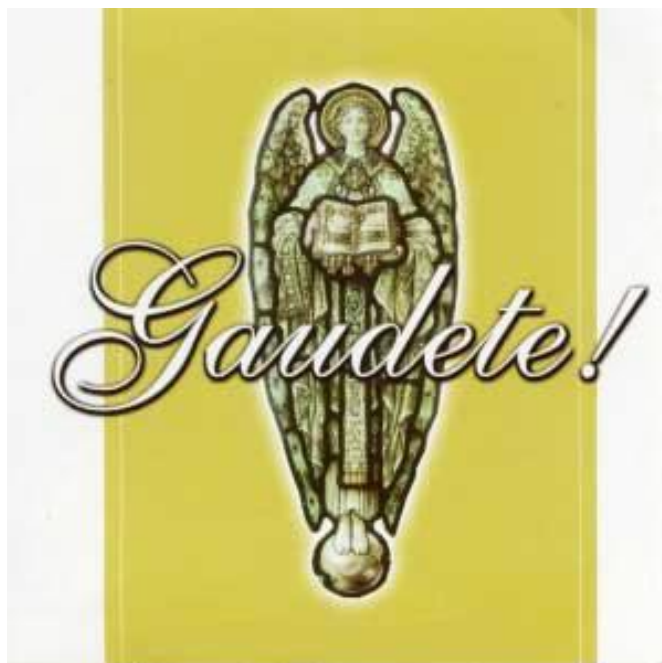
14 grudnia

III Niedziela Adwentu **Niedziela „Gaudete”**

Trzecia niedziela Adwentu jest tradycyjnie nazywana niedzielą „Gaudete”. Nazwa pochodzi od pierwszego słowa antyfony na wejście „Gaudete in Domino” (czyli „radujcie się w Panu”). Antyfona ta jest poświadczona już w najstarszych zachowanych antyfonarzach liturgii rzymskiej z VIII i IX w. (wówczas antyfona na wejście była refrenem Psalmu śpiewanego na rozpoczęcie Mszy św.) i została także zachowana w obecnym Mszale.

Ogólnie możemy powiedzieć, że Adwent jest czasem pobożnego i radosnego oczekiwania na pojawienie się Jezusa Syna Bożego. W przeżywanej dziś trzeciej niedzieli tego okresu liturgicznego manifestujemy naszą radość z bliskości Pana. Już bowiem w pierwszej antyfonie mszalne Kościół dziś ogłasza: „Radujcie się zawsze w Panu, raz jeszcze powiadam: radujcie się! Pan jest blisko” (Flp 4, 4n). Po łacinie zawołanie to zaczyna się słowami: „Gaudete in Domino”. Dlatego często obecną niedzielę nazywamy „niedzielą gaudete”, czyli po prostu „niedzielą radości”.

Niedziela „Gaudete” to swego rodzaju obwieszczenie bliskości Zbawiciela, co stanowi jednocześnie zaproszenie do radości. Niedziela „Gaudete” miała większe znaczenie w dawnych czasach, gdy Adwent miał znacznie silniejszy niż obecnie koloryt pokutny, co wiązało się z przyjęciem w ramach liturgii rzymskiej niektórych zwyczajów z Galii. I tak w Adwencie nie grano na organach i nie przyozdabiano prezbiterium kwiatami. Wolno było to robić jedynie w niedzielę „Gaudete”. Ponadto w niedzielę tę śpiewano hymn „Chwała na wysokości Bogu”. Był to przedsmak radości zbliżających się świąt Narodzenia Pańskiego. W Rzymie celebrowano niedzielę „Gaudete” szczególnie uroczysto. Jak poświadczają źródła z XII i XIII w., papież o północy sprawował

liturgię w bazylice św. Piotra. Najpierw odprawiano oficjum odpowiadające dzisiejszej Godzinie czytań, potem sprawowano uroczystą Mszę św. Papież przywdziewał ornat koloru różowego.

Dzisiaj nie uważa się Adwentu za czas pokutny, akcentuje się raczej pełne radosnej tęsknoty oczekiwanie, dlatego też nie przywiązuje się już takiej wagi jak kiedyś do niedzieli „Gaudete”. Nie ma już zakazu gry na organach czy umieszczania kwiatów przy ołtarzu w Adwencie, stąd też trzecia niedziela Adwentu nie stanowi już pod tym względem wyjątku. Nie praktykuje się też śpiewu „Chwała” w tę niedzielę. Można natomiast stosować różowy ornat.

Chociaż tradycja niedzieli „Gaudete” nie jest już tak akcentowana jak kiedyś, nie oznacza to że należy ją pomijać. Przeciwnie, jest ona bardzo cenna i zapominanie o niej byłoby niewątpliwym zubożeniem. Temat radości ze spodziewanego przyjścia Zbawiciela jest obecny w tekstach liturgicznych tego dnia. Kolekta tej niedzieli zawiera prośbę, „spraw, abyśmy przygotowali nasze serca i z radością mogli obchodzić wielką tajemnicę naszego zbawienia”. Również czytania biblijne we wszystkich trzech cyklach (A-B-C) nawiązują do radości.

Wspólnota kościelna rozumie znaczenie wyjątkowego charakteru Adwentu jako czasu przygotowania do przyjęcia prawdy o Wcieleniu Boga. Dlatego też umieszcza ona adwentowe niedziele wysoko w tabeli pierwszeństwa dni liturgicznych. Oznacza to, że nie wolno nam zrezygnować z celebrowania „niedzieli gaudete” na rzecz np. parafialnych uroczystości odpustowych. Radość płynąca ze zbliżających się świąt nie wynika z emocjonalnych uniesień, lecz bierze się z autentycznych religijnych przeżyć. Sam Adwent zaś ukazuje nam prawdziwą radość bycia chrześcijaninem, który oczekuje pojawienia się swojego jedyne Pana.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Przygotowując się do świąt Bożego Narodzenia, pamiętajmy o naszych chrześcijańskich i narodowych tradycjach. Niech nie zabraknie w naszych domach pobłogosławionego wcześniej w kościele wigilijnego opłatka i płonącej świecy Caritasu. Miejmy serca wrażliwe i otwarte.

2. W poniedziałek i wtorek nie będzie Mszy św. o godz. 7⁰⁰. Intencje z tych Mszy św. zostaną odprawione w ramach rekolekcji o godz. 8⁰⁰.

3. W dni powszednie Adwentu o godz. 17⁰⁰ zapraszamy na **Roraty**.

4. We wtorek po wieczornej Mszy św. zapraszamy na Nowennę do św. Jana Pawła II.

5. Od środy, 17 grudnia, rozpoczniemy drugą część Adwentu, w której liturgia kieruje nasz wzrok na wydarzenia zapowiadające narodzenie Chrystusa,

by w ten sposób skupić naszą uwagę nie tylko na tym, co się już wydarzyło, ale też na tym, co ma się wydarzyć w naszym życiu. Boże Narodzenie to nie tylko świętowanie historycznego przyjścia Chrystusa, lecz przede wszystkim nasze osobiste spotkanie z Tym, który właśnie dla nas stał się człowiekiem.

6. Krąg Biblijny w środę po wieczornej Mszy św.

7. W Szkole Podstawowej nr 1 w Ogrodzieńcu w czwartek 18 grudnia o godz. 17⁰⁰ odbędzie się spotkanie bożonarodzeniowe: „Coraz bliżej święta”. Organizatorzy serdecznie wszystkich zapraszają.

8. Zostały zamontowane dwa witraże: św. Jan Paweł II i św. Faustyna. Fundatorom składamy serdeczne Bóg zapłać. Kolejne witraże zostaną zamontowane w lutym.

9. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej.

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

15 – 21 grudnia 2014 r.

15 grudnia – poniedziałek

- 8⁰⁰ 1) + Zofia Pomietło – od rodziny Kasprzyk.
2) + Zofia Pomietło – od Barbary i Kazimierza Korwin z rodziną.
11⁰⁰ wolna
17⁰⁰ + Mieczysław Mikulski – od Wandy i Henryka Rudy.

16 grudnia – wtorek

- 8⁰⁰ 1) + Zofia Pomietło – od Zofii Radosz z rodziną.
2) + Zenobia Lipka – od wnuczki Marty z rodziną.
11⁰⁰ + Stanisław Mieszczanek – w 5. r. śmierci.
17⁰⁰ + Mieczysław Mikulski – od cioci Waldemary.

17 grudnia – środa

- 7⁰⁰ 1) + Zofia Pomietło – od szwagierki Anny z Łącka.
2) + Zofia Pomietło – od rodz. Firek z Zawiercia.
17⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

18 grudnia – czwartek

- 7⁰⁰ 1) + Zofia Pomietło – od Jerzego z Łącka z rodziną.
2) + Zenobia Lipka – od kuzynki Gajda z rodziną.
17⁰⁰ + Mieczysław Mikulski – od Jerzego Rudy z rodziną.

19 grudnia – piątek

- 7⁰⁰ 1) + Zofia Pomietło – od Mariana Pomietło z rodziną.
2) + Janina Maj – od Pelagii Juda i rodziny Kuźniak.
17⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

20 grudnia – sobota

- 7⁰⁰ 1) + Sabina Kaźmierczak – w 1. r. śmierci.
2) + Zofia Pomietło – od wnuczka Marka z żoną Agnieszką.
17⁰⁰ + Zbigniew Bednarek – od żony Stanisławy.

21 grudnia – niedziela

- 7⁰⁰ + Zenobia Lipka – od Agnieszki z rodziną.
9⁰⁰ + Lucyna, Władysław, Ryszard Wacowscy – od męża i syna.
10³⁰ + Maria Molenda – od córki z rodziną.
12⁰⁰ Za parafian.
17⁰⁰ + Zofia Pomietło – od wnuczka Krzysztofa z Martą i Emilią.

W MINIONYM TYGODNIU

Pożegnaliśmy zmarłych:

Mieczysław Łągiewka, żył lat 78, zm. 09.12.2014